

וזהו מש"כ, (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל
 אֶת פְּנֵיךָ [קטז].

תֵּאנָא אָמַר רַבִּי יְהוֹנָדָה למדנו שאמר רבי יהודה על מש"כ, (תהלים נ)
אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ שבפסוק זה מוזכר ג'
 שמות שהם אל אלהים והוי"ה. **שְׁלִימוֹ דְכָלָא, שְׁלִימוֹ דְאַבְהָן**
קַדִּישֵׁי והם השלימות של הכל והם שלמות האבות הקדושים שהם סוד חג"ת, ששם
 אל הוא בחסד ושם אלהים הוא בגבורה ושם הוי"ה הוא בת"ת ועל ידם ז"א מחבק את
 המלכות קודם הייחוד (שע"ר). **דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ, לְאַשְׁתַּכְּחָא**
בְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלִימוֹ בְּחֻדוּתָא ועל זה נאמר דבר ויקרא ארץ
 דהיינו שדיבר ז"א וקרא אליו את המלכות הנקראת ארץ בכדי שימצא עם כנסת ישראל
 שהיא המלכות בסוד הייחוד בשלימות השמחה. **וַיִּמָּאן אֶתֶר הוּא אֲשֶׁתִּכַּח**
עִמָּוָה ומאיזה מקום וספירה הוא נמצא עימה. **הָדָר וְאָמַר, מְצִיּוֹן מְכַלֵּל**
יוֹפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ אלא לכן הכתוב חזר ואמר מציון מכלל יופי אלהים הופיע
 דהיינו שהוא ממקום היסוד הנקרא ציון שהוא מכלל יופי וממנו קבלה המלכות הנקראת
 אלהים את הופעתה והארתה (שע"ר).

אור הרשב"י

כדי שלא יבקש עליו, אבל משילך לו בא ומכה
 אותו, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, אלא
 כשיבקש לדון את ישראל על מה שחטאו, הוא
 מושיב את אבותם אצלן, כדי שבשבילם
 יתמלא עליהם רחמים.

[קטז] איתא באגרת בראשית על מש"כ ישבו
 ישרים את פניך שאין מידותיו כמדת בשר ודם,
 בשר ודם שמוליך את בנו לבית הספר והסופר
 עומד ומבקש להכות את בנו מפני שברח, וכל
 זמן שאביו עומד שם, אינו מכה אותו בפניו,

הלימוד היומי

תֵּאנָא כִּד פְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי עֲלֵמָא
 דְּלִתְתָּא, כִּלְא פְּנֻוּנָא דְלַעֲיָלָא עֶבֶד לִיהּ וּלְמַדְנֻוּ

שכאשר רצה הקב"ה לברוא את העולם שלמטה אז הוא עשה את הכל כעין העולם
 שלמעלה. עֶבֶד יְרוּשָׁלַיִם, אֲמַצְעִיתָא דְכָל אֲרָעָא. וְאַתָּר

חַד דְּאַקְרִי צִיּוֹן, עָלָה. וּמַהֲאִי אַתָּר מִתְבָּרְכָא עֲשֵׂה אֵת
 ירושלים שהיא כנגד המלכות באמצע כל הארץ ולמעלה ממנה הוא עשה מקום אחד

הנקרא ציון שהוא ביה"ק שהוא כנגד היסוד הנקרא ציון ומזה המקום של היסוד מתברכת
 ירושלים שהיא המלכות. וּבְהֲאִי אַתָּר דְּצִיּוֹן שְׂאֲרֵי עֲלֵמָא

לְאַתְבְּנָאָהּ, וּמִנִּיהּ אַתְבְּנִי וּמִזֵּה הַמְקוּם שֶׁל צִיּוֹן שֶׁהוּא הַיְסוּד הַתְּחִיל
 העולם שהוא המלכות להבנות ומכוחו נבנה העולם. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְזֶהוּ

מִשׁ"כ, אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דְּפֶר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזֹרַח שָׁמֶשׁ
 עַד מְבֹאוֹ דְּהֵינֵנו שְׁמֵג' שְׁמוֹת אֵל אֱלֹהִים הוּי"ה שֶׁהוּא חֹסֵד דִּין וְרַחֲמִים אִמַר הַקַּב"ה

וְהִיא הַעוֹלָם דְּהֵינֵנו שֶׁהוּא מִמְזֹרַח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ שֶׁהוּא כֹּל הַעוֹלָם כּוּלוֹ. וּמֵאַן
 אַתָּר וּמֵאִיזָה מְקוּם הַתְּחִיל הַבְּרִיאָה וְאוֹמֵר שֶׁהוּא. מְצִיּוֹן מְכַלְל יוֹפִי (דף ט"ו

ע"א) אֱלֹהִים הוֹפִיעַ. כְּלוּמַר, מְצִיּוֹן דְּהוּא שְׁלִימוֹ דְּיוֹפִי
 דְּעֲלֵמָא, אֱלֹהִים הוֹפִיעַ דְּהֵינֵנו שֶׁמִּמְקוֹם הַיְסוּד שֶׁהוּא שְׁלִימוֹת יוֹפִי הַעוֹלָם

הוֹפִיעָה וְנִיתְקְנָה הַמְלֻכּוֹת הַנִּקְרָאֵת אֱלֹהִים (מק"מ). תָּא חֲזִי, לָא אַתְבָּרְכָא
 יְרוּשָׁלַם, אֶלָּא מְצִיּוֹן. וְעִיּוֹן מַעֲיָלָא, וְכִלְא חַד בְּחַד

אַתְקַשֵּׁר וּבֵא וְרֵאָה שְׁלֵא הַתְּבִרְכָה יְרוּשָׁלַיִם שֶׁהִיא הַמְלֻכּוֹת אֵלָא מְצִיּוֹן שֶׁהוּא הַיְסוּד,

וציון מתברך מהת"ת שלמעלה וכך כל האורות הרוחניים מתלבשים ומתקשרים בדברים

הגשמיים זה בזה (רמ"ק).

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה לְמַדְנָו שֶׁאֵמַר רַבִּי יְהוּדָה עַל מִשְׁכַּב, וַיֵּעָא

אֶל הַמְזֻבַּח אֲשֶׁר לְפָנָיו יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו. אֶל

הַמְזֻבַּח סִתְּם שְׁמִשְׁכַּב אֶל הַמְזֻבַּח סִתְּם שהוא המלכות ולא כתוב מזבח הזהב שהוא

הבינה. (פב"כול) **כְּמָה דְּאֶתְעֵבִיד לְתַתָּא, אֶתְעֵבִיד לְעֵילָא,**

וְכִלָּא אֶתְקַשֵּׁר חָד בְּחָד הוא לרמוז שכמו שנעשה הכפרה למטה במזבח

התחתון כך נעשה הדבר במזבח העליון למעלה שהוא המלכות שגם היא צריכה כפרה בגלל

שפגם העוונות של התחתונים פוגם בה והכל נקשר אחד באחד (רמ"ק). **וְתָאנָא,**

כְּמָה דְּבִהֲאֵי יוֹמָא מְכַפֵּר כְּהֵנָּא לְתַתָּא, הֲכִי נָמִי לְעֵילָא

ולמדנו שכמו שביום הזה של יוה"כ מכפר הכהן למטה כך גם נעשה הדבר למעלה. **וְכַד**

כְּהֵנָּא דְּלְתַתָּא מְסֻדָּר פּוֹלְחָנִיָּה, כְּהֵנָּא דְּלְעֵילָא הֲכִי

נָמִי, (פב"כול) לָא אֲשַׁתְּכַח לְעֵילָא, עַד דְּאֲשַׁתְּכַח לְתַתָּא וכן

כאשר הכהן שלמטה מסדר את עבודתו כך הכהן שלמעלה שהוא החסד מסדר את עבודתו

ואין נמצא העבודה למעלה אלא עד שימצא העבודה למטה (רמ"ק). **וְכַתְּתָא**

שְׂאֲרֵי לְסֻלְקָא קַדְשָׁה דְּמִלְבָּא עֲלָאָה, וְכַשְׁתְּכִינְן כְּלָחוּ

עֲלֻמִּין חָד קַמִּיָּה דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ומלמטה שהוא עולם העשיה

מתחיל התעוררות הקדושה של המלך העליון לעלות והוא עולה ומתייחד עם העולמות

יצירה בריאה ואצילות ואז נמצאים כל העולמות כאחד לפני הקב"ה (רמ"ק).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֶלְמֵלֵא הוּוּ יַדְעֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַאי
 קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּקִיד עַלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל,
 לְאוֹכְחָא לְהוּ יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר עַמִּין וְאוֹמַר רַבִּי יְהוּדָה שְׂאֵלְמֵלֵא הֵי
 יוֹדְעִים עִם יִשְׂרָאֵל לְמָה הִקְבֵּה צִוְיָה עַל יִשְׂרָאֵל לְהוֹכִיחַ וּלְהַעֲנִישׁ אוֹתָם יוֹתֵר מִשְׂאָר אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם, יְנַדְעוּן דְּהָא קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׂבִיב דִּידִיהָ, וְלֹא
 נְבִי מְנַהֲזֵן חָד מִמָּאָה הֵם הֵיוּ יוֹדְעִים שְׁעוּד הִקְבֵּה עוֹב וּוִיתֵר לְהֵם וְאִינוּ גוֹבֵה
 מֵהֵם אֲפִילוּ אַחַד מִמָּאָה מִמַּעֲשֵׂיהֶם כִּי לְגוּדֵל מַעֲלָתָם וְקִדְוֹשָׁתָם כֹּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים
 תְּלוּיִים בְּהֵם וּבַעֲוֹנוֹתֵיהֶם הֵם פּוֹגְמִים בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת וּלְכֹן עוֹוֹנוֹתֵיהֶם קָשִׁים בְּיוֹתֵר מִשְׂאָכ
 שְׂאֵר אוֹמוֹת הָעוֹלָם (רמ"ק). תָּאנָּא, קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּמָה
 רְתִיבִין, כְּמָה חֲטִילִין אֵית לִיהָ, כְּמָה שׁוֹלְטָנִין מְמוֹנִין
 מִשְׁתַּכְּחִין בְּפּוֹלְחָנֵיהָ וְלִמְדוּנוּ כִּי כְּמָה מִרְכַּבּוֹת וְכְמָה צְבָאוֹת יֵשׁ לוֹ לְקַבֵּה
 וְכְמָה שְׁלֹטוֹנִים הַמְמוֹנִים בְּעוֹלָם נִמְצְאִים בַּעֲבוּדָתוֹ, כִּד זְמִין לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל
 בְּהָאֵי עֲלָמָא, אַכְתָּר לֹזֵן בְּכַתְרֵין קְדִישִׁין בְּנִוּוֹנָא
 דְּלְעִילָא וּלְכֹן כְּאִשְׁרֵי זִמְן הִקְבֵּה אֵת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא הַקִּיף אוֹתָם בְּכַתְרִים
 קְדוּשִׁים כְּעִין מָה שְׁלִמְעֵלָה דְהֵינּוּ שְׂכַתֵּר כְּהוֹנָה הוּא כְּנֶגֶד מִיכָאֵל הַכַּחַן הַגְּדוֹל שְׁלִמְעֵלָה
 וְכַתֵּר תּוֹרָה כְּנֶגֶד הַזֵּ"א וְכַתֵּר מַלְכוּת כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה (דְּמִשְׁק אֵלִיעֶזֶר), אֲשֶׁרִי לֹזֵן
 בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוּ בְּפּוֹלְחָנֵיהָ, קְשִׁיר
 לְכַלְהוּ עֲלָאֵי בְּהוּ בִישְׂרָאֵל וְשִׁיבֵן אוֹתָם בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה בְּכַדִּי שִׁמְצָאוּ
 בַּעֲבוּדָתוֹ וְכֹן הוּא קָשֵׁר אֵת כֹּל הָעֲלִיוֹנִים בַּעֲבוּדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.